

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (štvrtá komora)

z 20. decembra 2017*

„Odvolanie – Štátna pomoc – Digitálna televízia – Pomoc na rozvoj digitálneho terestriálneho televízneho vysielania vo vzdialených a menej urbanizovaných oblastiach – Podpora v prospech prevádzkovateľov terestriálnych digitálnych televíznych platforiem – Rozhodnutie, ktorým sa opatrenia pomoci vyhlasujú za čiastočne nezlučiteľné so spoločným trhom – Pojem ‚štátna pomoc‘ – Výhoda – Služby všeobecného hospodárskeho záujmu – Definícia – Miera voľnej úvahy členských štátov“

Vo veci C-70/16 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, podané 5. februára 2016,

Comunidad Autónoma de Galicia,

a

Redes de Telecomunicación Galegas Retegal SA (Retegal), so sídlom v Santiago de Compostela (Španielsko),

v zastúpení: F. J. García Martínez a B. Pérez Conde, abogados,

odvolateľky,

ďalší účastníci konania:

Európska komisia, v zastúpení: P. Němečková, É. Gippini Fournier a B. Stromsky, splnomocnení zástupcovia,

žalovaná v prvostupňovom konaní,

SES Astra SA, so sídlom v Betzdorfe (Luxembursko), v zastúpení: F. González Díaz a V. Romero Algarra, abogados, a F. Salerno, avocat,

vedľajší účastníci konania v prvostupňovom konaní,

SÚDNY DVOR (štvrtá komora),

v zložení: predseda štvrtej komory T. von Danwitz, sudcovia C. Vajda, E. Juhász, K. Jürimäe (spravodajkyňa) a C. Lycourgos,

generálny advokát: M. Wathelet,

* Jazyk konania: španielčina.

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 7. septembra 2017,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Svojimi odvolaniami sa Comunidad Autónoma de Galicia (autonómne spoločenstvo Galícia, Španielsko) a spoločnosť Redes de Telecomunicación Galegas Retegal SA (Retegal) domáhajú zrušenia rozsudku Všeobecného súdu Európskej únie z 26. novembra 2015, Comunidad Autónoma de Galicia a Retegal/Komisia (T-463/13 a T-464/13, ďalej len „napadnutý rozsudok“, neuverejnený, EU:T:2015:901), ktorým tento súd zamietol ich žaloby o neplatnosť rozhodnutia Komisie 2014/489/EÚ z 19. júna 2013 o štátnej pomoci SA. 28599 [(C 23/10) (ex NN 36/2010, ex CP 163/2009)] poskytnutej Španielskym kráľovstvom na rozvoj digitálneho terestriálneho televízneho vysielania vo vzdialených a menej urbanizovaných oblastiach (okrem autonómneho spoločenstva Kastília-La Mancha) (Ú. v. EÚ L 217, 2014, s. 52, ďalej len „sporné rozhodnutie“).

Okolnosti predchádzajúce sporu a sporné rozhodnutie

- 2 Skutkové okolnosti boli Všeobecným súdom zhrnuté v bodoch 1 až 22 napadnutého rozsudku. Pre potreby tohto konania ich možno zhrnúť nasledujúcim spôsobom.
- 3 Prejednávaná vec sa týka série opatrení, ktoré uskutočnili španielske orgány v rámci prechodu z analógového na digitálne vysielanie v Španielsku, pokiaľ ide o celé územie Španielska, s výnimkou Comunidad Autónoma de Castilla-La-Mancha (Autonómne spoločenstvo Kastília-La Mancha, Španielsko) (ďalej len „sporné opatrenie“).
- 4 Španielske kráľovstvo vytvorilo regulačný rámec nevyhnutný na podporu prechodu z analógového na digitálne vysielanie tým, že schválilo najmä Ley 10/2005 de Medidas Urgentes para el Impulso de la Televisión Digital Terrestre, de Liberalización de la Televisión por Cable y de Fomento del Pluralismo (zákon č. 10/2005 o naliehavých opatreniach na podporu digitálneho terestriálneho televízneho vysielania, liberalizáciu káblového televízneho vysielania a podporu plurality) zo 14. júna 2005 (BOE č. 142 z 15. júna 2005, s. 20562) a Real Decreto 944/2005 por el que se aprueba el Plan técnico nacional de la televisión digital terrestre (kráľovský dekrét č. 944/2005, ktorým sa schvaľuje národný technický plán pre digitálne terestriálne televízne vysielanie) z 29. júla 2005 (BOE č. 181 z 30. júla 2005, s. 27006). Tento kráľovský dekrét uložil súkromným a verejným vnútroštátnym vysielateľom povinnosť zabezpečiť, aby 96 % obyvateľstva, pokiaľ ide o súkromných vysielateľov, a 98 % obyvateľstva, pokiaľ ide o verejných vysielateľov, prijímalo signál digitálneho terestriálneho televízneho vysielania (ďalej len „DTT“).
- 5 Na účely umožnenia prechodu z analógového na DTT rozdelili španielske orgány územie Španielska na tri rôzne oblasti, nazvané „oblasť I“, „oblasť II“ a „oblasť III“. Oblasť II, ktorej sa týka prejednávaná vec, zahŕňa menej urbanizované a vzdialené oblasti predstavujúce 2,5 % španielskeho obyvateľstva. V tejto oblasti z dôvodu nedostatku komerčného záujmu vysielateľa neinvestovali do digitalizácie, čo viedlo španielske orgány k financovaniu z verejných prostriedkov.

- 6 V septembri 2007 Consejo de Ministros (Rada ministrov, Španielsko), prijala národný plán na podporu prechodu na DTT, ktorého cieľom bolo dosiahnuť úroveň pokrytia španielskeho obyvateľstva službou DTT, podobnú pokrytiu dosiahnutému analógovým televíznym vysielaním v roku 2007, t. j. viac ako 98 % tohto obyvateľstva a všetko, resp. prakticky všetko obyvateľstvo v autonómnych spoločenstvách Baskicko, Katalánsko a Navarra (Španielsko).
- 7 Španielske orgány na účely dosiahnutia cieľov pokrytia stanovených pre DTT plánovali poskytnúť financovanie z verejných prostriedkov, najmä na podporu procesu terestriálnej digitalizácie v oblasti II, a konkrétne v regiónoch autonómnych spoločenstiev nachádzajúcich sa v tejto oblasti.
- 8 Vo februári 2008 prijalo Ministerio de Industria, Turismo y Comercio (Ministerstvo priemyslu, cestovného ruchu a obchodu, Španielsko) (ďalej len „MITC“) rozhodnutie známe ako „Plan Avanza“, určené na zlepšenie telekomunikačnej infraštruktúry a stanovenie kritérií, ako aj rozdelenia financovania činností v prospech rozvoja informačnej spoločnosti. Rozpočet schválený v zmysle tohto rozhodnutia bol vyčlenený sčasti na digitalizáciu televízneho vysielania v oblasti II.
- 9 Táto digitalizácia sa vykonávala od júla do novembra 2008. MITC následne previedlo finančné prostriedky autonómnym spoločenstvám, ktoré sa zaviazali pokryť zvyšné náklady na prevádzku zo svojich rozpočtov.
- 10 V októbri 2008 Rada ministrov rozhodla o vyčlenení dodatočných finančných prostriedkov na rozšírenie a dokončenie pokrytia DTT v rámci projektov prechodu na digitálne vysielanie, ktoré sa mali dokončiť počas prvej polovice roka 2009.
- 11 Následne začali autonómne spoločenstvá realizovať rozšírenie DTT. Na tento účel buď usporiadali verejné súťaže, alebo toto rozšírenie zverili súkromným podnikom. V určitých prípadoch autonómne spoločenstvá poverili obce vykonaním uvedeného rozšírenia.
- 12 Európskej komisii bola 18. mája 2009 doručená sťažnosť spoločnosti SES Astra SA, ktorá sa týkala schémy štátnej pomoci priznanej Španielskym kráľovstvom v prospech prechodu z analógového na DTT vysielanie v oblasti II. Podľa spoločnosti SES Astra zahŕňa toto opatrenie neoznámenú pomoc, ktorá môže narušiť hospodársku súťaž medzi terestriálnymi a satelitnými vysielacími platformami.
- 13 Listom z 29. septembra 2010 informovala Komisia Španielske kráľovstvo, že v súvislosti s predmetnou schémou pomoci poskytnutou na celom území Španielska, s výnimkou autonómneho spoločenstva Kastília-La Mancha, v prípade ktorého sa začalo samostatné konanie, prijala rozhodnutie o začatí konania vo veci formálneho zisťovania podľa článku 108 ods. 2 ZFEÚ.
- 14 Komisia následne prijala sporné rozhodnutie, ktorého článok 1 výroku uvádza, že štátna pomoc poskytnutá prevádzkovateľom terestriálnej televíznej platformy na rozvoj, údržbu a prevádzku DTT v oblasti II sa poskytla v rozpore s článkom 108 ods. 3 ZFEÚ a je nezlučiteľná s vnútorným trhom s výnimkou pomoci, ktorá bola poskytnutá v súlade s kritériom technologickej neutrality. Článok 3 výroku tohto rozhodnutia nariaďuje získať túto nezlučiteľnú pomoc späť od prevádzkovateľov DTT bez ohľadu na to, či získali pomoc priamo alebo nepriamo.
- 15 V odôvodnení sporného rozhodnutia Komisia po prvé usúdila, že jednotlivé opatrenia prijaté na ústrednej úrovni a uzatvorené a zmenené dohody medzi MITC a autonómnymi spoločenstvami predstavujú základ schémy pomoci na rozšírenie DTT v oblasti II. V praxi autonómne spoločenstvá uplatňovali usmernenia španielskej vlády o rozšírení DTT.
- 16 Po druhé Komisia konštatovala, že sporné opatrenie sa má považovať za štátnu pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ. V tejto súvislosti Komisia najmä poznamenala, že španielske orgány uviedli len príklad autonómneho spoločenstva Baskicko s cieľom poukázať na neexistenciu štátnej pomoci v súlade s kritériami, ktoré stanovil Súdny dvor v rozsudku z 24. júla 2003, Altmark Trans

a Regierungspräsidium Magdeburg (C-280/00, ďalej len „rozsudok Altmark“, EU:C:2003:415). Podľa Komisie však prvá podmienka tohto rozsudku (ďalej len „prvá podmienka Altmark“), podľa ktorej na jednej strane musí byť podnik, ktorý je príjemcom pomoci, skutočne poverený plnením záväzkov služby vo verejnom záujme a na druhej strane tieto záväzky musia byť jasne definované, nebola splnená. Okrem toho v prípade neexistencie záruky najnižších nákladov vo všeobecnom záujme uvedeného autonómneho spoločenstva nebola splnená ani štvrtá podmienka uvedeného rozsudku.

- 17 Po tretie Komisia konštatovala, že sporné opatrenie nemožno považovať za štátnu pomoc zlučiteľnú s vnútorným trhom podľa článku 107 ods. 3 písm. c) ZFEÚ napriek tomu, že toto opatrenie bolo určené na dosiahnutie jasne vymedzeného cieľa spoločného záujmu a že existovalo zlyhanie predmetného trhu. Podľa Komisie uvedené opatrenie, keďže nie je v súlade so zásadou technologickkej neutrality, nie je primerané a nepredstavuje vhodný nástroj na zabezpečenie voľne dostupných televíznych kanálov pre obyvateľov oblasti II.
- 18 Po štvrté Komisia usúdila, že v prípade neexistencie dostatočne jasného vymedzenia prevádzky terestriálnej platformy ako služby vo verejnom záujme nemohlo byť sporné opatrenie odôvodnené podľa článku 106 ods. 2 ZFEÚ.

Konanie pred Všeobecným súdom a napadnutý rozsudok

- 19 Návrhmi podanými do kancelárie Všeobecného súdu 30. augusta 2013 podali odvolateľky žaloby o neplatnosť sporného rozhodnutia.
- 20 Uznesením z 9. februára 2015 Všeobecný súd po vypočutí účastníkov konania rozhodol o spojení vecí na účely ústnej časti konania a vyhlásenia rozsudku.
- 21 Na podporu svojich žalôb odvolateľky uvádzali štyri žalobné dôvody. Prvý žalobný dôvod bol založený na porušení článku 107 ods. 1 ZFEÚ. Ostatné žalobné dôvody boli uvedené subsidiárne. Druhý a tretí žalobný dôvod sa týkali zlučiteľnosti spornej pomoci s vnútorným trhom. Tieto žalobné dôvody boli založené na nesplnení podmienok povolenia uvedených v článku 106 ods. 2 a článku 107 ods. 3 písm. c) ZFEÚ. Vo svojom štvrtom žalobnom dôvode žalobkyne tvrdili, že Komisia nesprávne považovala Retegal za „príjemcu protiprávnej štátnej pomoci“.
- 22 Všeobecný súd v napadnutom rozsudku zamietol každý zo žalobných dôvodov vo veci samej, a teda žalobu v celom rozsahu.

Návrhy účastníkov konania

- 23 Odvolateľky svojím odvolaním navrhujú, aby Súdny dvor:
- zrušil napadnutý rozsudok,
 - rozhodol s konečnou platnosťou o žalobách o neplatnosť a zrušil sporné rozhodnutie a
 - uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.
- 24 Komisia a SES Astra navrhujú, aby Súdny dvor zamietol odvolania a zaviazal odvolateľky na náhradu trov konania.

O odvolaní

- 25 Na podporu svojho odvolania uvádzajú odvolateľky štyri odvolacie dôvody. Prvý odvolací dôvod je založený na nesprávnom právnom posúdení tým, že Všeobecný súd nerozhodol o čiastočnom zrušení sporného rozhodnutia, hoci vyhovel štvrtému žalobnému dôvodu žalobkyn založenému na nesprávnom právnom posúdení, pokiaľ ide o kvalifikáciu spoločnosti Retegal za príjemcu protiprávnej pomoci. Druhý odvolací dôvod je založený na porušení článku 107 ods. 1 ZFEÚ tým, že Všeobecný súd rozhodol, že podmienky požadované na kvalifikáciu sporného opatrenia za štátnu pomoc boli splnené. Tretí odvolací dôvod je založený na porušení povinnosti odôvodnenia a článku 107 ods. 1 ZFEÚ, čo sa týka toho, že Všeobecný súd údajne nesprávne dospel k záveru o selektívnej povahe tejto pomoci. Štvrtý žalobný dôvod je založený na nesprávnom právnom posúdení pri výklade článku 14 ZFEÚ a článku 106 ods. 2 ZFEÚ, ako aj protokolu č. 26 o službách všeobecného záujmu.

O prvom odvolacom dôvode

Tvrdenia účastníkov konania

- 26 Odvolateľky svojím prvým odvolacím dôvodom tvrdia, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia tým, že na základe svojej analýzy štvrtého žalobného dôvodu mal čiastočne vyhovieť ich žalobe v súlade s požiadavkami článku 264 ZFEÚ.
- 27 Po prvé odvolateľky tvrdia – ako Všeobecný súd sám uznal v bode 160 napadnutého rozsudku –, že výrok rozhodnutia Komisie sa má vykladať v spojení s odôvodneniami tohto rozhodnutia. Uvádzajú, že isteže vo výroku sporného rozhodnutia sa výslovne neuvádza zhodnosť príjemcov ani výška pomoci. Vnútroštátny súd však svojím odkazom vo výroku na oddiel 6.2 tohto rozhodnutia, a teda na jeho odôvodnenia 193 a 194, zbavil konštatovania uvedené v bodoch 149 až 163 napadnutého rozsudku právneho účinku.
- 28 Po druhé odvolateľky tvrdia, že s ohľadom na články 13 a 14 nariadenia Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúceho podrobné pravidlá na uplatňovanie článku [108 ZFEÚ] (Ú. v. ES L 83, 1999, s. 1; Mim. vyd. 08/001, s. 339), Všeobecný súd nemohol platne v bode 153 napadnutého rozsudku tvrdiť, že odôvodnenia 193 a 194 sporného rozhodnutia sa obmedzovali len na poskytnutie informácií potrebných na vymáhanie dotknutej protiprávnej pomoci.
- 29 Po tretie, hoci v napadnutom rozsudku rozhodol, že nijaký dôsledok nesmie vyplývať z bodov odôvodnenia sporného rozhodnutia, v ktorých Komisia identifikovala príjemcov pomoci a jej výšku, ktorá sa má vymáhať, Všeobecný súd sa dopustil chyby, keď nezohľadnil toto konštatovanie vo výroku tohto rozsudku.
- 30 Po štvrté odvolateľky tvrdia, že z dôvodu tohto opomenutia nie sú španielske orgány schopné v rámci postupu spätného vymáhania dotknutej nezákonnej pomoci posúdiť dosah sporného rozhodnutia, čo je v rozpore s tým, čo si vyžaduje najmä zásada právnej istoty.
- 31 Komisia tvrdí, že tento prvý odvolací dôvod spočíva na nesprávnom pochopení napadnutého rozsudku, pretože na rozdiel od tvrdia odvolateľiek tento rozsudok nevyhovel žiadnemu z tvrdení uvedených žalobcami v konaní na prvom stupni.
- 32 SES Astra tvrdí, že prvý odvolací dôvod je zjavne neprípustný, pretože v skutočnosti smeruje k spochybneniu posúdenia skutkového stavu vykonaného Všeobecným súdom.

Posúdenie Súdnym dvorom

- 33 Odvolateľky v rámci prvého odvolacieho dôvodu v podstate tvrdia, že odôvodnenie napadnutého rozsudku, na základe ktorého Všeobecný súd vyhovel ich štvrtému žalobnému dôvodu založenému na nesprávnom posúdení pri kvalifikácii spoločnosti Retegal ako príjemcu dotknutej protiprávnej pomoci, malo viesť k čiastočnému zrušeniu sporného rozhodnutia.
- 34 V rozsahu, v akom sa tvrdenie odvolateľiek týka existencie údajnej nezrovnalosti odôvodnenia a výroku napadnutého rozsudku, tvrdenie spoločnosti SES Astra treba odmietnuť, pokiaľ ide o neprípustnosť tohto odvolacieho dôvodu.
- 35 Po meritórnej stránke sa uvedený odvolací dôvod zakladá na zjavne nesprávnom výklade napadnutého rozsudku.
- 36 Z bodov 151 a 160 daného rozsudku totiž jednoznačne vyplýva, že na rozdiel od toho, čo tvrdia odvolateľky, Všeobecný súd nevyhovel ich štvrtému žalobnému dôvodu, ale zamietol ho ako neúčinný.
- 37 V tejto súvislosti z bodu 153 napadnutého rozsudku vyplýva, že Všeobecný súd okrem iného odpovedal na tvrdenia odvolateľiek, keď pripomenul, že Komisia sa v bodoch 189 až 195 odôvodnenia sporného rozhodnutia, ktoré sa nachádzajú v oddiele 6.2 tohto rozhodnutia, obmedzila na poskytnutie informácií Španielskemu kráľovstvu týkajúcich sa príjemcov sporného opatrenia, aby tento členský štát mohol splniť povinnosť vymáhania a informačnú povinnosť, ktoré sú stanovené v článkoch 3 a 4 uvedeného rozhodnutia.
- 38 Všeobecný súd v tejto súvislosti navyše spresnil, že v rozsahu, v akom Komisia v bode 193 sporného rozhodnutia dospela k záveru, že situácia v Galícii spadá do kategórie schémy pomoci, v ktorej bolo rozšírenie siete zverené verejnému podniku, ktorý koná ako prevádzkovateľ siete, a že Retegal bola príjemcom sporného opatrenia v tomto autonómnom spoločenstve, tieto úvahy predstavujú predbežné hodnotenie v štádiu tohto rozhodnutia, ktoré sa týkajú posúdenia zákonnosti predmetnej schémy pomoci. Všeobecný súd totiž rozhodol, že tieto zistenia nepredstavujú zaujatie právne záväzného postoja, pokiaľ ide o situáciu v Galícii a o kvalifikácii spoločnosti Retegal ako príjemcu pomoci, pretože v súlade s odôvodnením 189 sporného rozhodnutia prináležalo túto situáciu stále posúdiť španielskym orgánom.
- 39 Všeobecný súd v bode 160 napadnutého rozsudku okrem toho spresnil, že Španielskemu kráľovstvu prináležalo v rámci vymáhania spornej pomoci, uvedenej v článku 4 sporného rozhodnutia, určiť, či sporná pomoc v Galícii nespadá do povinnosti vymáhania na základe skutočností obsiahnutých v článkoch 1 a 3 toho istého rozhodnutia v spojení s jeho odôvodneniami 185 a 186. Ak teda odvolateľky v podstate tvrdili, že Komisia dospela k chybným konštatovaniam, pokiaľ ide o pomoc, ktorá sa má v Galícii vymáhať, Všeobecný súd rozhodol, že táto argumentácia bola irelevantná.
- 40 Prvý odvolací dôvod treba preto zamietnuť ako zjavne nedôvodný.

O druhom odvolacom dôvode

Tvrdenia účastníkov konania

- 41 V rámci druhého odvolacieho dôvodu odvolateľky Všeobecnému súdu vytýkajú, že porušil rozsah preskúmania, ktorý má vykonať podľa judikatúry Súdného dvora a Všeobecného súdu, keď potvrdil kvalifikovanie sporného opatrenia ako štátnej pomoci, a poukazujú pritom na body 57, 61 a 79

napadnutého rozsudku. V tejto súvislosti tvrdia, že Všeobecný súd ani neoveril správnosť skutočností uvádzaných Komisiou, ani neprihliadol na skutočnosti uvedené odvolateľkami pred Všeobecným súdom, najmä pokiaľ ide o hospodársku povahu predmetnej činnosti.

- 42 Po prvé Všeobecný súd podľa odvolateľiek zjavne nesprávne opísal činnosť dotknutú v Galícii, keď najmä v bode 61 napadnutého rozsudku uviedol, že by sieť DTT mohla byť prevádzkovaná komerčne, hoci žalobkyne v konaní na prvom stupni preukázali, že to tak nebolo z dôvodu technických vlastností a úrovni vybavenia uvedenej siete, ako aj z dôvodu uplatniteľných právnych predpisov. Z toho údajne vyplýva skreslenie skutočností, ktoré sú v tomto prípade relevantné, a porušenie judikatúry týkajúcej sa rozsahu súdneho preskúmania v oblasti štátnej pomoci.
- 43 Po druhé, keď Všeobecný súd nezohľadnil v napadnutom rozsudku skutočnosť, že dotknutá sieť nie je komerčne využívaná a nie je určená na to, aby tak bola využívaná, nevykonal úplné preskúmanie v otázke, či sporné opatrenie patrí alebo nepatrí do pôsobnosti článku 107 ods. 1 ZFEÚ. Podľa vnútroštátnej právnej úpravy totiž obce v spolupráci s autonómnymi spoločenstvami poskytujú výlučne službu podpory signálu DTT. Táto služba môže byť poskytovaná len v oblastiach, kde nie je žiadne pokrytie signálom DTT, a bez akejkoľvek finančnej odplaty. Nevyplýva z toho nijaké skreslenie hospodárskej súťaže a vo vnútroštátnom práve bola kvalifikovaná ako služba vo verejnom záujme.
- 44 Po tretie odvolateľky tvrdia, že Všeobecný súd skreslil vnútroštátne právo, a najmä dvanásť doplnujúce ustanovenie kráľovského dekrétu č. 944/2005, keď v bode 79 napadnutého rozsudku potvrdil, že predmetná sieť sa mohla využívať na poskytovanie iných služieb ako DTT, hoci z týchto predpisov jednoznačne vyplýva, že uvedená sieť sa mohla využívať iba pre DTT.
- 45 Komisia a SES Astra tvrdia, že tento odvolací dôvod je neprípustný. Na jednej strane jeho účelom je spochybniť posúdenie skutkového stavu vykonané Všeobecným súdom. Na druhej strane iba opakuje tvrdenia, ktoré už boli predložené pred Všeobecným súdom.

Posúdenie Súdnym dvorom

- 46 Druhý odvolací dôvod predložený odvolateľkami sa týka údajne nesprávneho posúdenia Všeobecného súdu v bodoch 57, 61 a 79 napadnutého rozsudku, pokiaľ ide o hospodársku povahu dotknutej činnosti v Galícii. Toto posúdenie malo za následok, že Všeobecný súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia, keď kvalifikoval sporné opatrenie ako „štátnu pomoc“ v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ.
- 47 Ako vyplýva z článku 256 ods. 1 druhého pododseku ZFEÚ a článku 58 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, odvolanie sa obmedzuje na právne otázky. Zistenie a posúdenie relevantných skutočností, ako aj posúdenie dôkazov je teda vo výlučnej právomoci Všeobecného súdu. Posúdenie týchto skutočností a dôkazov teda nezakladá, s výnimkou prípadu ich skreslenia, právnu otázku, ktorá sama osebe podlieha preskúmaniu Súdnym dvorom v rámci odvolacieho konania (pozri najmä uznesenie z 21. apríla 2016, Dansk Automat Brancheforening/Komisia, C-563/14 P, neuverejnené, EU:C:2016:303, bod 26 a citovanú judikatúru).
- 48 Okrem toho podľa tých istých ustanovení článku 168 ods. 1 písm. d) Rokovacieho poriadku Súdneho dvora v odvolaní musí byť presne uvedené, ktoré časti rozsudku, ktorého zrušenie sa navrhuje, sa napádajú, ako aj právne argumenty, ktoré tento návrh osobitným spôsobom podporujú. Tieto požiadavky odôvodnenia vyplývajúce z týchto ustanovení nespĺňa odvolanie, ktoré bez toho, aby obsahovalo argumentáciu osobitne smerujúcu k označeniu právnych väd, ktoré sa nachádzajú v napadnutom rozsudku, sa obmedzuje na opakovanie alebo doslovné reprodukovanie žalobných dôvodov a tvrdení už uvedených pred Všeobecným súdom, vrátane tých, ktoré vychádzali zo skutočností týmto súdom výslovne odmietnutých. Takéto odvolanie totiž v skutočnosti sleduje iba

opätovné posúdenie žaloby podanej na Všeobecný súd, čo nepatrí do právomoci Súdneho dvora (pozri najmä uznesenie z 21. apríla 2016, Dansk Automat Brancheforening/Komisija, C-563/14 P, neuverejnené, EU:C:2016:303, bod 27 a citovanú judikatúru).

- 49 Po prvé treba konštatovať, že odvolateľky tým, že v podstate opakujú tie isté argumenty, aké vzniesli pred Všeobecným súdom, usilujú sa týmto dôvodom odvolania práve spochybniť skutkové zistenia a závery uskutočnené Všeobecným súdom v rámci prieskumu prvej a druhej časti prvého žalobného dôvodu. V skutočnosti sa tak snažia o dosiahnutie nového preskúmania skutočností a dôkazov, ktoré predložili v prvom stupni, s cieľom preukázať, že jednak činnosť autonómneho spoločenstva Galícia spadá do výkonu právomocí verejnej moci a nie je hospodárskou činnosťou, a jednak že sporné opatrenie nevedlo k žiadnemu prevodu finančných prostriedkov.
- 50 Po druhé, pokiaľ ide o údajné skreslenie skutkových okolností a vnútroštátnych právnych predpisov, na ktoré sa odvolávajú odvolateľky, odvolateľky musia na základe ustanovení uvedených v bode 47 tohto rozsudku presne uviesť skutočnosti, ktoré Všeobecný súd skreslil, a preukázať chyby v analýze, ktoré ho v jeho posúdení viedli k tomuto skresleniu. Navyše z ustálenej judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že skreslenie musí zjavne vyplývať z dokumentov v spise bez toho, aby bolo potrebné vykonať nové posúdenie skutkových okolností a dôkazov (pozri v tomto zmysle rozsudok z 30. novembra 2016, Komisia/Francúzsko a Orange, C-486/15 P, EU:C:2016:912, bod 99, ako aj citovanú judikatúru).
- 51 Tvrdenia založené na skreslení skutočností preto musia byť bez ďalšieho zamietnuté, pretože odvolateľky vo svojej argumentácii neuviedli žiadnu skutočnosť, z ktorej by jednoznačne vyplývalo, že Všeobecný súd sa dopustil takéhoto skreslenia.
- 52 Za týchto okolností treba druhý odvolací dôvod zamietnuť ako neprípustný.

O treťom odvolacom dôvode

Tvrdenia účastníkov konania

- 53 V rámci svojho tretieho odvolacieho dôvodu odvolateľky Všeobecnému súdu vytýkajú, že nesplnil svoju povinnosť odôvodnenia a dopustil sa nesprávneho posúdenia, keď v bode 85 napadnutého rozsudku potvrdil odôvodnenie 113 sporného rozhodnutia, pokiaľ ide o selektívnu povahu pomoci.
- 54 Podľa odvolateľiek Všeobecný súd neuviedol, do akej miery je situácia v obciach regiónu Galícia v oblasti II, t. j. v obciach využívajúcich terestriálnu technológiu, porovnateľná so situáciou v obciach využívajúcich iné technológie, ako napríklad satelitnú technológiu. Posúdenie porovnateľnosti situácií je pritom nevyhnutnou predchádzajúcou podmienkou pre konštatovanie, či má pomoc selektívnu povahu.
- 55 Komisia tvrdí, že tento odvolací dôvod je neúčinný a úplne nedôvodný. Podľa jej názoru, ak sa určité opatrenie, ktoré nemá všeobecný charakter, použije výlučne na jedno odvetvie činnosti alebo na podniky danej zemepisnej oblasti, je podmienka selektívnosti splnená. Aj keby bola v takom prípade pomoc poskytnutá v súlade so zásadou technologickej neutrality, aj tak by bola selektívnym opatrením, pretože by sa vzťahovala na jedno odvetvie činnosti, t. j. odvetvie televízneho vysielania, a nie na všetky hospodárske subjekty.
- 56 Podľa spoločnosti SES Astra je tento odvolací dôvod zjavne neprípustný a v každom prípade nedôvodný.

Posúdenie Súdnyim dvorom

- 57 Odvolateľky svojím tretím odvolacím dôvodom napádajú bod 85 napadnutého rozsudku, ktorý potvrdzuje analýzu Komisie týkajúcu sa selektívnej povahy sporného opatrenia.
- 58 Podmienka týkajúca sa selektívnosti výhody je znakom pojmu „štátna pomoc“ v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ zakazujúceho pomoc, ktorá „zvýhodňuje určitých podnikateľov alebo výrobu určitých druhov tovaru“. Z ustálenej judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že na posúdenie tejto podmienky je potrebné, aby sa určilo, či je v rámci daného právneho režimu vnútroštátne opatrenie spôsobilé zvýhodniť „určitých podnikateľov alebo výrobu určitých druhov tovarov“ oproti iným, ktorí by sa vzhľadom na cieľ sledovaný týmto režimom nachádzali v porovnateľnej skutkovej a právnej situácii (pozri v tomto zmysle rozsudok z 21. decembra 2016, Komisia/Hansestadt Lübeck, C-524/14 P, EU:C:2016:971, bod 41 a citovanú judikatúru).
- 59 Okrem toho treba pripomenúť, že posúdenie dostatočnosti alebo nedostatočnosti odôvodnenia Všeobecným súdom podlieha preskúmaniu zo strany Súdneho dvora v rámci odvolania (rozsudky z 28. júna 2005, Dansk Rørindustri a i./Komisia, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P až C-208/02 P a C-213/02 P, EU:C:2005:408, bod 453, a z 26. júla 2017, Rada/Hamas, C-79/15 P, EU:C:2017:584, bod 51, ako aj citovanú judikatúru). V tejto súvislosti odôvodnenie vyžadované podľa článku 296 ZFEÚ má byť prispôsobené povahe predmetného aktu a má jasným a jednoznačným spôsobom uvádzať úvahy inštitúcie, autora aktu, spôsobom umožňujúcim dotknutým osobám spoznať odôvodnenia prijatých opatrení a príslušnému súdu vykonať jeho preskúmanie (rozsudok z 8. marca 2017, Viasat Broadcasting UK/Komisia, C-660/15 P, EU:C:2017:178, bod 43 a citovaná judikatúra). Pokiaľ ide o posúdenie podmienky týkajúcej sa selektívnosti opatrenia pomoci, Súdny dvor rozhodol, že toto preskúmanie musí byť dostatočne odôvodnené, aby bolo možné úplné súdne preskúmanie, najmä pokiaľ ide o porovnateľnosť situácie hospodárskych subjektov, ktoré majú z opatrenia prospech, a situácie subjektov, na ktoré sa uvedené opatrenie nevzťahuje (rozsudok z 21. decembra 2016, Komisia/World Duty Free Group SA a i., C-20/15 P a C-21/15 P, EU:C:2016:981, bod 94).
- 60 V prejednávanej veci Všeobecný súd v bode 86 napadnutého rozsudku odpovedal na tvrdenie žalobkyní predložené na prvom stupni, podľa ktorého odôvodnenie týkajúce sa selektívnej povahy dotknutého opatrenia, ako bolo uvedené v odôvodnení 113 sporného rozhodnutia, je nedostatočné. Všeobecný súd toto tvrdenie odmietol, pretože sa v tomto odôvodnení uvádzalo, že toto opatrenie je určené iba sektoru televízneho vysielania a že v rámci tohto odvetvia sa týka len podnikov, ktoré pôsobia na trhu v oblasti platformy terestriálneho vysielania.
- 61 V tomto odôvodnení došlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu. Odôvodnenie sporného rozhodnutia, a napokon ani napadnutého rozsudku, totiž neobsahuje žiadnu informáciu, ktorá by umožnila pochopiť dôvody, prečo je potrebné sa domnievať, že sa podniky pôsobiace v odvetví televízneho vysielania nachádzajú v skutkovej a právnej situácii porovnateľnej so situáciou podnikov pôsobiacich v iných odvetviach alebo že sa podniky využívajúce terestriálnu technológiu nachádzajú v skutkovej a právnej situácii porovnateľnej so situáciou podnikov využívajúcich iné technológie. Tvrdenie Komisie, že v tomto ohľade nie je žiadne odôvodnenie nevyhnutné, pretože podmienka selektívnosti je automaticky splnená, ak sa dané opatrenie vzťahuje výlučne na jedno odvetvie činnosti alebo na podniky pôsobiace v jednej geografickej oblasti, nemôže uspieť. Súdny dvor totiž rozhodol, že opatrenie, z ktorého má prospech len jedno odvetvie činnosti alebo len časť podnikov tohto odvetvia, nie je nevyhnutne selektívne. Také opatrenie by totiž bolo selektívne len v prípade, ak v rámci daného právneho režimu malo za následok zvýhodnenie iba niektorých podnikov oproti iným podnikom, ktoré patria do iných odvetví alebo patria do toho istého odvetvia a vzhľadom na cieľ sledovaný týmto režimom sa nachádzajú v porovnateľnej skutkovej a právnej situácii (rozsudok z 21. decembra 2016, Komisia/Hansestadt Lübeck, C-524/14 P, EU:C:2016:971, bod 58).
- 62 Takéto chýbajúce odôvodnenie spadá do porušenia podstatných formálnych náležitostí a znemožňuje tak súdne preskúmanie zo strany súdu Únie.

63 Za týchto podmienok je potrebné vyhovieť tretiemu odvolaciemu dôvodu.

O štvrtom odvolacom dôvode

64 Odvolateľky svojím štvrtým odvolacím dôvodom napádajú nesprávne právne posúdenie pri výklade článku 14 ZFEÚ a článku 106 ods. 2 ZFEÚ, ako aj protokolu č. 26 o službách všeobecného záujmu. Tento odvolací dôvod sa člení na tri časti.

O prvej časti

– Tvrdenia účastníkov konania

65 Prvá časť tohto odvolacieho dôvodu sa zakladá na nesprávnom právnom posúdení, pokiaľ ide o voľnú úvahu, ktorou disponujú členské štáty pri definovaní predmetnej služby všeobecného hospodárskeho záujmu (SVHZ).

66 Odvolateľky tvrdia, že Všeobecný súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia v bodoch 99, 101 a 111 napadnutého rozsudku, keď rozhodol, že prevádzkovanie terestriálnej siete nebolo definované ako SVHZ v zmysle prvej podmienky Altmark. V tejto súvislosti tvrdia, že Všeobecný súd iba principiálne vylúčil, že by toto prevádzkovanie mohlo byť definované ako SVHZ bez toho, aby preskúmal osobitné okolnosti, ktoré sú typické pre infraštruktúru v oblasti II, a navyše bez toho, aby sa zaoberal otázkou, či bolo túto infraštruktúru možné prevádzkovať komerčne.

67 Všeobecný súd sa podľa odvolateľiek v bodoch 100 až 105 napadnutého rozsudku obmedzil na posúdenie vnútroštátnych zákonov o telekomunikáciách bez toho, aby vzal do úvahy skutočnosť, že podľa judikatúry Súdneho dvora a Všeobecného súdu bol výkon služby vo verejnom záujme definovaný postupne v rôznych právnych predpisoch, a najmä v dvanástom doplňujúcom ustanovení kráľovského dekrétu č. 944/2005, ktorý upravuje činnosť regionálnych a miestnych orgánov pri poskytovaní služby vo verejnom záujme, ako aj dohody o partnerstve uzatvorenej medzi štátom, autonómnym spoločenstvom Galícia a obcami v Galícii. Všeobecný súd sa teda podľa odvolateľiek zmýlil, pokiaľ ide o skutočnú povahu predmetnej služby.

68 Odvolateľky tvrdia, že Všeobecný súd sa nesprávne obmedzil len na konštatovanie, že prevádzkovanie terestriálnej siete nebolo vo vnútroštátnom práve definované ako verejná služba, bez toho, aby vzal do úvahy osobitné okolnosti, ktorými sa vyznačovala existujúca infraštruktúra v oblasti II Galície. Odvolateľky okrem toho zdôrazňujú, že pokiaľ ide o subjekty poverené výkonom služby vo verejnom záujme, vnútroštátne právo jednoznačne špecifikuje, že jej výkonom sú poverené obce v spolupráci s autonómnym spoločenstvom Galícia. Pokiaľ ide o otázku, či sú záväzky služby vo verejnom záujme vnútroštátnym právom riadne definované, odvolateľky uvádzajú, že v dvanástom doplňujúcom ustanovení kráľovského dekrétu č. 944/2005 sa uvádza, že službou, ktorej poskytovaním sa poverujú územné správne orgány, je služba šírenia DTT v súlade s podmienkami stanovenými vnútroštátnou právnou úpravou, ich obyvateľom.

69 Všeobecný súd tak údajne porušil diskrečnú právomoc a mieru voľnej úvahy, ktorou disponujú členské štáty pri vymedzení SVHZ.

70 Komisia a SES Astra tvrdia, že argumenty uvedené na podporu tejto časti odvolacieho dôvodu sú sčasti neprípustné a sčasti neúčinné.

– Posúdenie Súdnym dvorom

- 71 Odvolateľky v rámci prvej časti svojho štvrtého odvolacieho dôvodu Všeobecnému súdu v podstate vytýkajú, že sa dopustil viacerých nesprávnych právnych posúdení vnútroštátneho práva, v dôsledku čoho nevedel o existencii jednoznačnej definície služby podpory DTT vo vnútroštátnom práve ako služby vo verejnom záujme v zmysle rozsudku z 24. júla 2003, Altmark (C-280/00, EU:C:2003:415).
- 72 Treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry Súdného dvora citovanej v bode 50 vyššie, pokiaľ ide o preskúmanie posúdenia Všeobecného súdu týkajúceho sa vnútroštátneho práva v rámci odvolania, Súdny dvor je príslušný len overiť, či nedošlo ku skresleniu tohto práva. V tejto súvislosti takéto skreslenie musí zjavne vyplývať z dokumentov v spise bez toho, aby bolo potrebné vykonať nové posúdenie skutkového stavu a dôkazov.
- 73 V prejednávanej veci Všeobecný súd v bode 99 napadnutého rozsudku zamietol argumentáciu, ktorou odvolateľky tvrdili, že Komisia nesprávne usúdila, že vzhľadom na neexistenciu jasného vymedzenia služby spočívajúcej v prevádzke terestriálnej siete ako služby vo verejnom záujme, prvá podmienka rozsudku Altmark nebola splnená. Z bodu 98 napadnutého rozsudku vyplýva, že táto argumentácia sa zakladala najmä na skutočnosti, že španielska televízia a služba podpory televízneho vysielania sú podľa španielskej právnej úpravy verejnými službami.
- 74 Treba však konštatovať, že odvolateľky sa pod zámienkou toho, že Všeobecnému súdu vytýkajú viacero nesprávnych posúdení tejto právnej úpravy, obmedzujú na spochybňovanie výkladu vnútroštátneho práva, najmä dvanásteho doplňujúceho ustanovenia kráľovského dekrétu č. 944/2005, ako ho Všeobecný súd podal najmä v bodoch 100 až 102 napadnutého rozsudku, a to bez toho, aby sa odvolávali na akéhokoľvek jeho skreslenie, čím sledujú, aby bol tento výklad nahradený iným výkladom a aby tak dosiahli nové posúdenie skutkového stavu. V žiadnom prípade sa nesnažia preukázať, že Všeobecný súd dospel k zisteniam, ktoré sú zjavne v rozpore s obsahom tohto vnútroštátneho práva, alebo že by mu prisudzoval dosah, ktorý mu v porovnaní s písomnosťami v spise zjavne neprislúcha.
- 75 Za týchto podmienok je tvrdenie odvolateľiek, ktoré je založené na existencii nesprávneho posúdenia vnútroštátneho práva, neprípustné.
- 76 Okrem toho, čo sa týka toho, že odvolateľky ďalej tvrdia, že posúdenie Všeobecného súdu viedlo tento súd k tomu, že poprel voľnú úvahu, ktorou disponujú členské štáty pri definovaní SVHZ, treba konštatovať, že Všeobecný súd práve v bode 95 napadnutého rozsudku rozhodol, že tieto členské štáty disponujú širokou mierou voľnej úvahy, pokiaľ ide o túto definíciu, a teda že definovanie týchto služieb členským štátom môže Komisia spochybniť len v prípade zjavného omylu.
- 77 V tejto súvislosti a ako napokon uznávajú aj odvolateľky, Všeobecný súd v bode 97 napadnutého rozsudku rozhodol, že pri svojom preskúmaní sa musí aspoň uistiť, že sú dodržané určité minimálne kritériá, ktoré sa týkajú najmä existencie aktu verejnej moci delegujúceho dotknutým subjektom výkon SVHZ, ako aj toho, že tento jej výkon má univerzálnu a záväznú povahu.
- 78 Ako pritom zdôraznil generálny advokát v bode 136 svojich návrhov, Všeobecný súd v bode 110 napadnutého rozsudku konštatoval, že odvolateľky neboli nikdy schopné určiť, akými záväzkami služby vo verejnom záujme boli buď na základe španielskej právnej úpravy, alebo prostredníctvom dohôd o prevádzke poverení prevádzkovateľa sietí DTT, a ani o tom nepredložili dôkaz.
- 79 Z tohto dôvodu tvrdenie odvolateľiek založené na tom, že Všeobecný súd principiálne vylúčil, že by sa prevádzkovanie terestriálnej siete mohlo definovať ako SVHZ, treba považovať za nedôvodné.
- 80 V dôsledku toho treba považovať prvú časť štvrtého odvolacieho dôvodu za čiastočne neprípustnú a čiastočne nedôvodnú.

O druhej časti

– Tvrdenia účastníkov konania

- 81 Druhá časť tohto odvolacieho dôvodu je založená na tom, že Všeobecný súd údajne v rámci svojho preskúmania vnútroštátneho práva vymedzujúceho predmetnú SVHZ nerešpektoval obmedzenie zjavného pochybenia.
- 82 Odvolateľky Všeobecnému súdu vytýkajú, že sa v bode 112 napadnutého rozsudku dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď v ňom len potvrdil obsah odôvodnenia 121 sporného rozhodnutia, podľa ktorého predstavovalo vymedzenie prevádzkovania konkrétnej podpornej platformy, v prejednávanej príhode terestriálnej platformy, ako služby vo verejnom záujme, zjavné pochybenie španielskych orgánov. Všeobecný súd podľa odvolateľiek neposúdil existenciu zjavnej chyby pri definícii dotknutej SVHZ a iba konštatoval, že neexistuje jednoznačná a presná definícia tejto SVHZ.
- 83 Podľa odvolateľiek Všeobecný súd nezohľadnil, že voľná úvaha členských štátov im umožňuje zvoliť si konkrétny spôsob poskytovania SVHZ, tak ako v predmetnom prípade terestriálnu platformu. V tejto súvislosti odvolateľky poukazujú na rozpor s bodom 78 rozsudku z 26. novembra 2015, Comunidad Autónoma del País Vasco a Itelazpi/Komisia (T-462/13, EU:T:2015:902), v ktorom Všeobecný súd rozhodol, že Komisia v odôvodnení 121 sporného rozhodnutia nesprávne konštatovala zjavné pochybenie španielskych orgánov pri vymedzení predmetnej SVHZ. Odvolateľky teda tvrdia, že vzhľadom na zlyhanie dotknutého trhu v dotknutej oblasti, všeobecný záujem a cieľ univerzálnosti, uvedený v príslušnom vnútroštátnom právnom predpise, vymedzenie tejto služby obsahovalo tie prvky, ktoré sú podstatné pre jej vymedzenie ako SVHZ.
- 84 Komisia a SES Astra zastávajú názor, že táto časť je neprípustná.

– Posúdenie Súdnym dvorom

- 85 V rámci druhej časti štvrtého odvolacieho dôvodu odvolateľky v podstate napádajú bod 112 napadnutého rozsudku, v ktorom Všeobecný súd konštatoval, že z odôvodnenia 121 sporného rozhodnutia vyplýva, že vymedzenie prevádzkovania terestriálnej platformy ako verejnej služby je zjavným omylom španielskych orgánov.
- 86 Treba uviesť, že táto časť je novým argumentom, ktorý nebol predložený na posúdenie Všeobecnému súdu a ktorý je teda v štádiu odvolania neprípustný.
- 87 Z bodu 112 napadnutého rozsudku totiž vyplýva, že odvolateľky nenapadli odôvodnenie 121 sporného rozhodnutia.
- 88 Z ustálenej judikatúry Súdného dvora pritom vyplýva, že v rámci odvolacieho konania je právomoc Súdného dvora obmedzená na posúdenie právneho riešenia, aké bolo dané žalobným dôvodom prejednaným na prvostupňovom súde (uznesenie zo 16. februára 2017, Monster Energy/EUIPO, C-502/16 P, neuvyverejnené, EU:C:2017:139, bod 5 a citovaná judikatúra).
- 89 V dôsledku toho je tvrdenie uvedené na podporu tejto časti odvolacieho dôvodu potrebné zamietnuť ako neprípustné.

O tretej časti

– Tvrdenia účastníkov konania

- 90 Tretia časť tohto odvolacieho dôvodu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia, ktorého sa Všeobecný súd dopustil údajne tým, že skreslil ustanovenia vnútroštátneho práva, t. j. obežník španielskej komisie pre telekomunikačný trh č. 1/2010, ktorý predstavoval jedno kritérium na posúdenie povahy predmetnej služby.
- 91 Odvolateľky Všeobecnému súdu vytýkajú, že v bode 109 napadnutého rozsudku zamietol ich tvrdenie založené na obežníku č. 1/2010 z dôvodu, že tento obežník mu nebol predložený. Z toho údajne vyplýva nesúdržnosť s ostatnými dôvodmi v tomto bode, ktoré sa týkali otázky výkladu vnútroštátneho práva a procesných pravidiel Súdneho dvora, čo viedlo k porušeniu ich práva na obranu. Odvolateľky tvrdia, že Všeobecný súd prijal opatrenia na zabezpečenie priebehu konania, ktorým bola Komisia vyzvaná, aby predložila niektoré predpisy vnútroštátneho práva, medzi ktorými sa tento obežník nenachádzal. Zdôrazňujú, že obsah a záväzný charakter tohto obežníka nie sú medzi účastníkmi konania sporné. Napokon skutočnosť, že služba podpory DTT je vylúčená z pôsobnosti obežníka č. 1/2010, znamená, že táto služba sa musí považovať za službu vo verejnom záujme.
- 92 Komisia tvrdí, že keďže odvolateľky uznávajú, že definícia dotknutej služby ako služby vo verejnom záujme nebola uvedená v obežníku č. 1/2010, nie je ľahké pochopiť, ako mohlo byť údajné skreslenie vnútroštátneho práva relevantné. Navyše odvolateľky podľa Komisie neuviedli, v čom toto skreslenie spočíva. V každom prípade sa Všeobecný súd v bode 109 napadnutého rozsudku nedopustil nijakého nesprávneho právneho posúdenia.
- 93 SES Astra tvrdí, že táto časť je neprípustná, pretože odvolateľky neuvádzajú, v čom je použitie obežníka č. 1/2010 relevantné na zrušenie napadnutého rozsudku.

– Posúdenie Súdny dvorom

- 94 V rámci tretej časti tohto odvolacieho dôvodu odvolateľky Všeobecnému súdu v podstate vytýkajú, že chybné odmietol ich tvrdenia týkajúce sa obežníka č. 1/2010 z dôvodu, že nebol Všeobecnému súdu predložený, hoci Všeobecný súd mohol požadovať jeho predloženie.
- 95 Toto časť odvolacieho dôvodu je neúčinná. Z bodu 109 napadnutého rozsudku totiž vyplýva, že Všeobecný súd sa neuspokojil so zamietnutím argumentácie odvolateľiek založenej na obežníku č. 1/2010 z dôvodu, že mu tento obežník nebol predložený, ale že subsidiárne konštatoval, že touto argumentáciou nebolo možné preukázať, že služba prevádzkovania terestriálnej siete bola definovaná ako služba vo verejnom záujme v zmysle rozsudku z 24. júla 2003, Altmark (C-280/00, EU:C:2003:415). Odvolateľky pritom neuvádzajú žiadny konkrétny argument, ktorým by toto zistenie bolo spochybnené.
- 96 Keďže tretiemu odvolaciemu dôvodu bolo vyhovené, napadnutý rozsudok treba zrušiť z tohto dôvodu.

O žalobe pred Všeobecným súdom

- 97 Podľa článku 61 prvého odseku druhej vety Štatútu Súdneho dvora Európskej Únie, ak je odvolanie dôvodné, môže Súdny dvor v prípade zrušenia rozhodnutia Všeobecného súdu sám vydať konečný rozsudok, ak to stav konania dovoľuje. Tak je to aj v prejednávanej veci.
- 98 V tejto súvislosti postačuje uviesť, že z dôvodov uvedených vyššie v bodoch 60 až 62 tohto rozsudku sporné rozhodnutie musí byť zrušené z dôvodu porušenia podstatných formálnych náležitostí.

O trovách

- 99 Podľa článku 184 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora, ak je odvolanie dôvodné a Súdny dvor sám rozhodne s konečnou platnosťou vo veci samej, potom rozhodne aj o trovách konania. Podľa článku 138 ods. 1 uvedeného rokovacieho poriadku uplatniteľného na konanie o odvolaní na základe jeho článku 184 ods. 1 je účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté.
- 100 Keďže sa odvolaniu odvolateľiek vyhovel a sporné rozhodnutie bolo zrušené, je opodstatnené v súlade s návrhmi odvolateľiek uložiť Komisii, aby znášala svoje vlastné trovy konania a nahradila trovy konania odvolateľiek v súvislosti s týmto odvolaním, ako aj trovy konania, ktoré im vznikli v konaní na prvom stupni.
- 101 V súlade s článkom 140 ods. 3 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora, SES Astra ako vedľajší účastník konania pred Všeobecným súdom a Súdny dvorom, znáša svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (štvrtá komora) rozhodol takto:

1. **Rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie z 26. novembra 2015, Comunidad Autónoma de Galicia a Retegal/Komisia (T-463/13 a T-464/13, neuverejnený, EU:T:2015:901), sa zrušuje.**
2. **Rozhodnutie Komisie 2014/489/EÚ z 19. júna 2013 o štátnej pomoci SA.28599 [(C 23/10) (ex NN 36/2010, ex CP 163/2009)] poskytnutej Španielskym kráľovstvom na rozvoj digitálneho terestriálneho televízneho vysielania vo vzdialených a menej urbanizovaných oblastiach (okrem autonómneho spoločenstva Kastília-La Mancha) sa zrušuje.**
3. **Európska komisia je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vynaložila Comunidad Autónoma de Galicia (autonómne spoločenstvo Galícia, Španielsko) a Redes de Telecomunicación Galegas Retegal SA (Retegal) v súvislosti s týmto odvolaním, ako aj trovy konania, ktoré im vznikli v konaní na prvom stupni.**
4. **SES Astra SA znáša svoje vlastné trovy konania.**

Podpisy